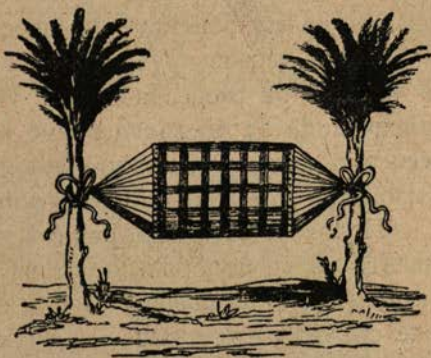

ходиха и въ селището на индианцитѣ, та се запознаха и съ тѣхния животъ. Особено ги интересуваха леглата на индианцитѣ и умението имъ хубаво да рисуватъ. Леглата приличаха на мрежести градински люлки, обтегнати между две дървета; тѣ бѣха много удобни за спане и леки за пренасяне. Индианцитѣ ги наричаха „гамакъ“.

Индианска люлка — стара рисунка.

За корабитѣ на ескадрата индианцитѣ мислѣха, че сж живи същества, а накаченитѣ по тѣхъ лодки — тѣхни деца, които денемъ ходятъ по морето, а вечеръ се прибиратъ на корабитѣ, та тѣ да ги хранятъ и пазятъ.

Следъ тринадесетъ дни ескадрата продължи пътя си на югъ. Зародиха се отново дни на борба съ океана. Храната, която бѣше взета отъ Бразилия, скоро се привърши, и моряцитѣ трѣбваше да се хранятъ пакъ съ полуразваленитѣ припаси, натоварени при тръгването имъ отъ Испания. Това предизвика роптание. Нѣкой злонамѣрено бѣ пустналь слухъ, че заинтересувани търговци сж натоварили на корабитѣ негодни провизии, и виновни сж приятелитѣ на Магелана, които сж ги приели. Между тѣзи приятели на Магелана имаше и чужденци, настанени на по-високи служби отъ нѣкои първокласни испански моряци. Това дразнѣше последнитѣ и създаваше у тѣхъ настроение срещу Магелана. По едно време отъ ухо на ухо се понесе, че Магеланъ предприелъ тази експедиция въ тайно споразумение съ португалцитѣ, за да имъ предаде испанскитѣ кораби заедно съ земитѣ, които ще открие и всичко, каквото бжде придобито въ тѣхъ.